

Farcides d'anxova, Si us plau

Puig Ventura Alvarez
Carrer Santa Tecla, 17 baixos
Sant Celoni (Barcelona) 08470
+34 628808368
puig.va@gmail.com

I

Silenciosa

passava la tempesta.

Tu tremolaves

de por, de fred i fàstic.

Els de fora, brindaven.

Un embrió de carn
mort dins meu.
Sento fred,
tremolo.

Farcides d'anxova, si us plau.

Noto aquella oliva,
amb pinyol
mal digerit
que m'han de treure.

Imploro perquè em deixin assaborir el record.
I ploro en despertar-me, sola, sense el gust dels teus petons.

Relíquia

Et guardo en un calaix del lavabo
el mateix que fa mesos
hi vam guardar un sí feliç
que va acabar amb un no diferit.

Desapercebuda
entre cremes antiestries
fulles d'afaitar
rímmel
em pregunto què coi hi fas aquí
reduït a una taca aspre
sobre una ferida que
encara
li supura ràbia.

A l'abric de l'úter

Un embrió de vuit setmanes
que ja respon al tacte.

Una premonició.

El meu abric rugós,
sense batec.

Cala Mesquida

Les onades
no ens han agitat
l'ànima
com l'any passat.

Avui m'han regalimat llàgrimes de llet
i me les he empassat.

15 de novembre

Avui, el cel us plora.

Ma iaia

Ma fill

Vas conèixer a ta besàvia abans que a jo mare.

Ventre

Desenganxada

la pell

de l'os

van començar a sortir-ne criatures.

II

Seguim

No t'has trencat un peu
ni la tibia de la cama
a l'analítica no ha sortit res
i és la intuïció la que recepta mitja d'aquí,
una d'allà.

Que si ara proves remeis naturals
que si ara no et funcionen
que sí, una miqueta.

Recepta hardcore amb química de la bona.

Resultats poc apreciables.

Tu segueixes amb aquell no puc amb la teva mirada, aquell soroll.

I t'han dit que meditis, corris, nedis...

I ja ho intents ja,
que no sigui dit.

Provem un mes més,

i així seguim,

mirant els dies enrere

i lliscant entre llàgrimes de caragol.

Falsa alarma

Vora quarts de sis de la matinada
l'amígdala em fa un crit
i el cos, adormit, comença a empaitar pors.
Quin tragi, quin espring, quin fart de córrer.
El cerebel, de nou, els agafa per banda
tot fent el pacte de la calma.

I mentre tot això passa dins el meu cos,
jo m'abraço, amb força, als llençols de la infància.

Treva

Ansietat,

PIETAT!

Que és Setmana Santa

i tenim els genolls pelats

de caminar entre aiguats.

Pell i os

Sóc un fil que el vent sacseja

Amunt

Esquerra dreta

Avall

Llibertaaaaaaaaaat! Crido amb una afònica.

Sempre hi ha algun record que rebot

esclafant-te els ossos contra la paret més oblidada.

Manies

mans

neteja

rituals

patiment

accident

ensurt

por

suïcidi,

el buit.

Una terra immensa al voltant. Manca l'aire.

I rius, i rius.

Sura l'angoixa que coneix el camí.

Brossa

M'he trencat
sense massa soroll,
----- parts
punxegudes
d'aquelles que vigila no et tallis.

Visc amb la incertesa
de si tu que em reculls
optaràs per
enganxar-me o llançar-me a la orgànica

El rellotge

encén l'alarma.

Un fil mut,

d'angoixa,

em parla.

A la fàbrica comença

la jornada de la por.

Ja no sé comptar les hores.

Ja hauria d'haver arribat.

De reüll,

un pany que s'obre.

Adéu dany!

Aigua

El mar m'ha sacsejat el neguit
se l'ha endut o l'ha desfet.

El cas és que això ha quedat ben buit i net.

I a l'inspirar, un equilibri imprecís de brisa i sal m'ha calmat aquest cos de
records i pensaments.

Major d'edat

Ja pots volar ansietat

On ets, aire?

On vas, cap?

Escric amb l'orifici dret tapat

Fent cent *pranayamas* sense posar

cap ordre al meu cap.

Apnea

Respira,
inhala el teu temps,
aferra't a l'oxigen,
exhala les pors,

1

2

3

4

5

6

7

8

9

10

i sura.

Cervell

Que ràpida que vas per l'autopista

Frena, para't, respira ('t, 'm).

Pensa bonic

bell amic.

III

Vida

Destapa el cava
(prèviament sacsejat)
i deixa riure les bombolles
que vessin
que et mullin.

Empassa't
amb un glop ben gran
aquesta festa on tot hi som convidats.

Aniversari

Mentre l'ull esquerre badalla un tres,
l'ull dret estrena un sis. Il·lusio-
na'm la vida, cansada de tants r e s .
Cap, cor, peus, trepitgem amb decisió.

Sembla que aquest any el cava m'has pres.
Txin txin i esborrem tota la tensió.
Fora fora, entra ja, diversió.
Ets, uts, pors i pes, per a l'angoixa, res.

I tu, número nou, balla'm les pors,
pessiga'm les galtes, fes-me un mos,
contagia'm de força i de talent.

Nata i xocolata de tres a sis,
aquest dia surts corrents, trenta-sis
somriures conquistant-te, món valent.

Mil 9-cents vuitanta-dos

A la mare li obrien la panxa

d

e

d

a

l

t

a

b

a

i

x

I en línia recta un tall de tres quilos sis-cents grams.

Un dia després: Sizígia!

9 planetes alineats al mateix costat del Sol

(o al ventre masegat).

El naranjito xutava amb força a un país de banqueteta

Iron Maiden cantava 'Run to the hill run for your lives'

i amb un anglès d'estar per casa amb Puig em van batejar,

Pinpinella de fons i Diango a taula.

A les mans de la Thatcher, un paquet de por.

La mateixa bomba que amagava la vena

de la cama esquerra de la mare.

Ningú m'ho va explicar, per la por al trauma.

Ningú em podia donar el caliu d'una mare,
salvada!

El Blade Runner, que té la mateixa edat que jo,
el vaig descobrir envoltada d'universitaris.

I el rock dels The Smiths els ballo, a sis peus, al menjador de casa.

Defectes retardats

Necessito aquesta distància temporal

agafar embranzida

i deixar sortir un crit desesperat

que em desclavi les punxes d'un coll massa acostumat

a tragar.

Em planto
davant del mar
descalça
un diumenge d'hivern.

No evito aquestes punxades d'aigua freda.
La sal em neteja tot això que em podreix ben endintre.

Llanço paraules brutes.

Només quan les ones
m'esborren les petjades,
vomito amb ràbia
records
i tortures.

Tot allò que em clavo al coll

Tot allò que em callo
pensaments amargs
reboten entre hemisferis.

I a cada papil·la
una ferida.
I a cada pupil·la
un gust callat.

Has vist com n'és de cru el tall?

M'enrabia

L'espurna que mai va ser foc

el sexe

pres

i el cos que em demana VIU-ME

deixa't portar

senti (menys) ment

i del mar abrupte
a la calma
extasiant.

Present, conscient, aquí i ara.

De nit, tujo, i la nostra pell.
M'obro al sentiment, baixó.
Toco el plaer màxim.
Gràcies a tuami. Al far que ens guia.

Simetria

Estic al cap

remanent records

i busco aquelles mirades,

nostres.

No les trobo.

Quan vam començar a esquivar-nos la mirada?

Enyoro entretenir-me entre els teus cabells

parlar-te sense paraules

respirar-te.

Recórrer kilòmetres de pell i corbes.

Salvar-me.

Tornar-nos a abraçar com quan ens teníem vergonya.

Mirar-te i sacsejar-me els sentits.

Tornar-te a resseguir un dit de la mà i que em tremoli el cos.

La felicitat de parlant-nos, hores.

Tornar a aquell punt màgic de compartir-ho tot, des del cor.

Dormir abraçats i bategar plegats.

Ja feia dies que estàvem junts sense estar-ho.

Cadascú amb el cap al melic.

Mirant-nos sense veure'ns i vivint al ritme del na fent.

Avui ens hem apropat.

Hem obert la boca per vomitar

tot el que ens ennuvola la ment

i apaga el cor.

Que n'és de senzill sortir de la closca.

Dia a dia

Tinc els ulls molls

abraça'm amb tovallola càrnica

eixuga'm dels colors de la mort.

Els clatells del món

tenen ulls

però els tanquen.

Fan que no veuen

tota aquesta sang

grogà.

La màscara

Voreges l'asfalt
per enfangar-te els peus
la panxa
i les galtes.

Allargues els llavis
i asseques el somriure.
Esmalt vermell
rere la tibantor de viure.

Ara sí, bon dia.

21 de febrer

el bosc

el groc

la mimosa en llibertat.

Amic

T'he sentit caure
de ben amunt,
però jo tenia molta feina
llaurant la pell del món.

I el mar, vinga
esquitxar-me llàgrimes.
Del clatell moll
no te'n parlo.
Com tampoc del pastor
que, sordejant, de reüll
ha fet com si els seus xais
li tapessin la vista.

El vaixell
era l'únic que et mirava
però li ha faltat aire per salvar-te.
I jo, mira que he bufat i bufat,
i el xai,
i el gos,
i el sol,
i el matoll verd,
però tu, juganer,
t'has fos tan bé amb l'aigua
que t'hem deixat enfonsar
ben avall.

El diagnòstic

De budells endins
intestins empatxats,
tips de pors.

De cara cofoia
embogies
amb gresca etílica
les nits.

Proctologia

Doncs avui, després que unes mans intruses em remenessin el cul,
ben endins,
t'he celebrat amb la boca plena de crema blanca
i un bon tall de pastís de pastanaga.

A Karnataka

El picant, el tràfic, els moviments de no que volen dir sí, el *don't spit & horn*, la malària, les bactèries a la panxa d'un amic d'un amic, dormir a terra, escarabats al cos, el forat del wc, la dutxa de galledes, rentar a mà, mirades, el monsó.

Les Victòria verdes sempre humides.

A ciutat

Carrers d'asfalt
enverinats de tu.

Aire, benzina.

Dos cotxes aparcats
bateguen sense rima.

Escala diatònica

Fa sol, necessito reconnectar amb la banda sonora de la vida, trobar-m'hi a dins, dansar-la. Si la tinc a la punta de l'orella, em dic.

Res. No me'n acabo de sortir del tot bé d'aquest do.

Creences populars

M'ha sortit un repeló de por
al dit que més tremola.
He agafat les tisores,
i fora.

Però era divendres
quan la iaia em deia
no t'ho toquis
o naixeran rabiüts.

Centenari

Avui hi ha una festa
dins el meu cap
tu estàs bufant les cent espelmes que t'he preparat.

Avui hi ha una festa
sobre el terrat
vessa'ns cava a tots els caps.

Primavera

Quan has obert el porticó
ha regalimat aigua per la façana
arribant-me fins al nas
on s'hi ha aturat
un segon.

El just per donar-me impuls
i veure néixer flors dins la boca.

Saltimbanqui

Em redimeixo

i m'entrego

a la dispersió

i al desordre creatiu.

Puig

Com el meu nom diu
soc un xoc entre terres
un estímul viu
que em desfà la calma
del meu petit niu.

Sota l'arbre,

Cau la fulla. M'acaricia l'aire de lluny, la cara.